

Aczél Géza

(kontra)galopp

jávitott utószinkron

5.

*a serdülés élménye nagy cukrozott aszalt gyümölcs ahogy
[öregesen szikkadt szájadban
kóstolgatod innen nézve ki tudná már megérinteni azt a
[napot mikor futkározva a nyári
napon kezdtek összetartozni az elsuhanó tárgyak a labda a
[lombos fa a baráti kéz ugyanaz
a tartópillér lett lelkedben mint a szülői alázat a viselhető
[szegénység és az elmulasztott
házi feladatok gondja csekély értékkülönbséggel volt mind
[egymáshoz lapozva a fölfelé
törekvő életerőben melyben ritka pillanat ha a kamasz
[féktelen önzésére döbben s zuhanni
kezd a lélektani csúszdán lefelé ha érzélgős fajta sírásba
[hajtja maszatos fejét ám a frissen
robbanó gyerekes csínyekben mindig ott a biztos menedék
[önpusztítástól sem túlságosan
messze felugorva olykor a vonatos sínekre szemben pedig a
[hatalmas tömbökben omló
homokbánya ki vizionált akkor egy kézfejét tördelő
[megbomlott anyára s érezte volna föl
a törékeny mellkasára csattanó hegyeket mérgezett bogyókat
[legelészve pedig a banda
nagyokat hehegett ha valamelyik száján kitört a fehér habos
[pánik következmények nélkül
ficánkolt bennünk a virtus sokszor mindhalálíg mert
[rövidnadrágosan kimosakodva már
mi is jártuk a temetőket ha valamelyiknek a villamos
[lépcsőjén tornázkodva megcsúszott*

a lába volt kit apja munkás mordályával lött szíven barátja
[s kinek gödörugrás közben
gerince törött néhány félénk gyerek a szállás padokban
[rögtön festeni is kezdte az ördögöt
de a többség alig harminc kilósak már arra feszültünk
[milyen kalandot hoz a holnap iskola
után ki bunyózik kivel kivagyiságból ráadásul én se mindig
[maradtam ki ebből a kétes
bajvívásból ám a városszéli srácok vagy megverték vagy én
[nem tudtam biztos fazont adni
a tisztátalan meccsnek a szétesett kezek közé sajnáltam
[beütni mivel az arc mindig szent
volt előttem akár a kétségbeesett szemek így aztán egy
[térdrúgással szereztem meg talán
egyetlen meglepő győzelmemet amolyan abszolút
[kategóriában máig sem értem a böhöm
nagy túlkorossal szemben milyen esélyt láttam de hát van
[az úgy hogy egyszerűen ki kell
állni pedig akkor még csak nem is bimbózott az a bizonyos
[lamuros akármí mégis féktelen
erővel nyomta a szerencsétlent groteszk arénába a tömeg
[mely vért szimatolt és a barátság
elbizonytalanodott irányáival ajzott kakasként várta jöttödöt
[mint a szerencsétlen kis pál
utcaiak s e küzdelem keserű íze rezignáltan fölbukkan majd
[a felnőttes időkben mikor
megfontolások nélkül eloldalogsz ha lőnek mivel kikopott
[torkodból a küzdésnek éretlen
romantikája s egyszer csak az értelemtől messze esik a
[zaklatott lumpenek zilált partizánja
és a frusztrált értelmiség kérkedő késő délutánja inkább
[magadra maradsz no a magány
preparálása azért még nem kamasz feladat különben is a
[rozoga női bicikli éppen elegendő
instrumentális társnak az ötvenes évek köszönnek fel benne
[egy kínai bazárnak még ha e
fogalommal újabban óvatosan is bánunk hiszen
[biciklifűjtatókból és legendás maréknyi
rizsből különös fazont kezd fölvenni világunk melyben a
[marxi mennyiség egyszer csak
gigászi méretekbe robban s a zsúfoltságban hirtelen keleti
[pizsamában és fura elektromos
pöckökkel úgy állsz elhagyottan miként tárgyak nélkül a
[régii szegénységben de ekkor még

csak a kétkerekű az érdem az iskolai térképen messze virít az
 [egzotikus nép hatalmas sárga
 foltja nem ütközik beléjük ha anyád elzavar a hímes menti
 [boltba csak kopott híradókból
 jön át a sok szolga dolga és a rozsdásan tekert láncok
 [kerepelése mivel a bravúrnak azért
 itt helyben sincsen vége a gyerek a kormányt még kátyús
 [utakon se fogja legfeljebb arra
 nincs alkalmas talonja hogy mutat a mai gazdagok fekvő
 [rendőrös betonja árnyas utcákban
 két merev döccenés között ha pedig a csibész valami kókadat
 [fának vagy alattomos téglának
 ütközött na bumm néhány alapos horzsolás volt a veszte
 [melyet anyáskodóan fújáltak meg
 a szomszédos csajok ha a recsegő rádió befejezte az ókorban
 [még füstjelekkel indult szabó
 családot a műfaj persze leginkább nagyapáéknál virágozott
 [kik a falra szegezett apró rádióknak
 nagyokat odamondogattak s a virtuális tenyészet misztikus
 [része lett az eleven csapatnak
 ahogy az elaggott bernath shaw élő és fantom közt
 [kevergetni kezdték a képet az éterből
 lejövő laza históriákhoz gyakrabban beszéltek mint a
 [vaskapun bezuhogó unokákhoz ki
 mondja meg a mezei fejleményben hol az átok a ravaszul
 [félrevívó szeretet hol a korhoz
 alkalmazkodás törekeny gondja mely fölsegítette ezt a félig
 [jobbágy népet valami méltóbb
 városi alomra a civilizáció gyanús billoga alatt no az élet
 [azért akkor sokkal egyszerűbb volt
 közhelyekbe mártva a karaván haladt miként szőrös hernyók
 [a kerti almafákon öregapám
 kacskaringós szavakkal kék rézgáliccal ráfog s noha ma már
 [a pirosan irdalt parmen szinte
 muzeális érték az öreg ráncosnak induló kezéből a gyerek
 [számára egyszerű szerénység
 szomját és éhségét oltani belül most a múlt idő szomorkás
 [robaját hallani mert hiába tágul
 a tér a gyerekkorból rengeteg ízes gyümölcsnek vége
 [sodródik nagy leszakadt évszakokkal
 az ártatlan ízlelés reménye melyhez vak nosztalgiák között
 [már nem tudsz visszatapogatni
 csak a bizonyítatlan szégyen marad mint mikor egy
 [kényszeredett hakni felemás érzése

tudatod aljára leszivárog megcsúfolva a hivatás titkon
[remélt rejtett lényegét s a hiányban
már alig várod a sodródást valami másra de hát akkor épp
[az volt gyönyörű a szenvedésben
hogyan egyetlen mozdulatnak sem hiányzott égi mása a
[maszátolás a teljes kis ént nyugalmas
mozdulásokkal kitöltötte s mire fürge lábad elé ért a
[leköszönő nap árnyékos gödre utólagos
élménnyé vált az édes álom azt a fáradságot máig
[megkívánom akár a lány tündérmesékbe
áthajló víg ligetet melyben legnagyobb bölcsesség valami
[sosem horzsolta kíváncsi szeretet
egymás meleg arcát megérinteni a vénülő ember persze ezt a
[hangulatot már nem leli a régi
élményt szűkülő tekintete mögé bemozizza mire az állandó
[kopásoktól puhára ernyedett izma
a visszakíváncsozás labilis erőterében meg-megáll olykor a
[szülői háznak magasodik föl
lelki teodolittal bemért pontja és útba igazít még a halál
[mellyel minden hozzánk ragaszkodó
ősünk szembeszállt aztán érthetetlenül elhagyta ereje a
[fölkarcolt kamaszkor így megtapadt
tragédiákkal tele lebegve és feldolgozatlanul időnként a
[laikus hétköznapokra visszahull
kilazítva az emlékezés pontos menetét és rozsdás gurigaként
[gurulnak szerteszét agyadban
az ötvenes évek még az sem biztos az elejét megélted s
[a kronológia csak egy nagy ábránd
melyet nem fedez rekonstruáló szándék ám hogy a törpe élet
[nehogy ferdén kivágott papír-
masékká váljék úgy ahogy befoltozod a biológiai
[folytonossággal gyanúsított hézagot majd
aludni kellene rá egy jó nagyot de eme képességét is a
[báméskodó a múlt ködében feledé